

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 15. Concilium Seleuciense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. A. C. 359. *buc unum, quod fratrem nostrum Valentem præterit, quod, si vobis videtur, unanimiter condemnabimus, ne qualiscunque scrupulus superesse possit; si quis dicat, Dei Filium esse ante omnia Sæcula, sed non absolute ante omnia tempora, ita ut ponat aliquid, quod ipsum præcesserit, anathema sit!* omnes responderunt: *Anathema sit;* Plures alias propositiones, quæ esse suspectæ poterant, sicut eas Claudius pronuntiabat, Valens damnavit. Hic fuit Concilii Ariminensis exitus, cuius tam prospera videbantur initia; Episcopi lætantes in Provincias suas reversi sunt, ignari, se fuisse deceptos. Antequam separarentur, Legationem ad Imperatorem miserunt, cuius præcipui erant Ursacius, Valens, Mygdonius, Megasius, Gajus, Justinus, Optatus, & Martialis; ex his ipsis Nominibus constat, quænam factio in fine infamati Concilii prævaluerit, cuius Acta supererant, a S. Hieronymo citata. Delegati Constantinopolim devecti, illos ibi invenerunt, quos Concilium Seleuciense delegaverat.

Ep. Orient. ap. Hilar. frag. p. 428. Hier. ad Lucif. c. 7.

§. XV.

Concilium Seleuciense.

Socr. II. c. 39. Ath. de Syn. p. 580. Soz. IV. c. 22. **E**odem tempore, quo Episcopi Occidentis Arimini congregati erant, Orientales convenerant Seleuciam, Metropolim

polim Isauriæ, quæ aspera, haud dubie quia petrosa, dicebatur. Aduere centum sexaginta diversarum Sectarum Episcopi, nempe Semi-Ariani, Anomei, & Catholici. Semi-Arianorum præcipui erant Georgius Laodicens, Eleusius Cyzicenus, Sophronius Pompejopolitanus in Paphlagonia, Silvanus Tarsensis, Mæcedonius Constantinopolitanus, Basilus Ancyranus, & Eustathius Sebastenus; majorem numerum conficiebant, erantque centum quinque Episcopi. Anomeorum ferme quadraginta numerabantur, sub Ducibus suis Acacio Cæsariensi, Georgio Alexandrino, Eudoxio Antiocheno, Uranio Tyriensi, & Patrophilo Scythopolitano. Paucissimi numero erant Catholici, Consubstantialis defensores, vixque numerum decimum quintum excefferint, plerique Ægyptii. Divina providentia factum, ut S. Hilarius Pictaviensis interesset. Is tunc annum quartum exilii sui agebat in Phrygia; quamvis singulare de eo non fuisset missum mandatum, tamen ubi Cæsaris litteræ allatæ sunt, quibus omnes Episcopi ad Concilium devehi jubebantur, Præfecti Prætorii Vicarius, & illius Provinciæ Rector, ut ipse quoque illuc deferretur, subministratis equis, voluerunt. Seleuciam perveniens, & perbenigne exceptus omnium curiositatem excitavit; ante omnia,

Sæculum IV.
A. C. 359.

Hilar. ad
Const. ap.

292.

Sulp. Sev.
lib. 2. p. 431.

D d d 5 na,

um Va.
videtur,
qualis-
si quis
nia Se.
nia tem-
od ipsum
s respon-
alias pro-
poterant,
e, Valens
riminen-
videban-
Provin-
fuisse de-
ur, Lega-
nt, cujus
Mygdo-
s, Opta-
Nomini-
ne infau-
ta super-
Delega-
os ibi in-
leucien-

pi Occi-
rant, O-
Metro-
polim

Sæculum IV.
A. C. 359.

nia, qualis esset Gallorum fides? interrogarunt, quippe Ariani suspectam eorum fidem calumniando reddiderant, quod Trinitatem, sicut Sabellius, in solis Nominibus crederent; ergo fidem suam exposuit, Nicæno Symbolo conformem, seque testem pro Occidentalibus dedit, quod eandem secum fidem tenerent. Ita, deletis tandem suspicionibus, ad Episcoporum communionem, & Concilium admissus est.

Socr. II.
c. 39.

Huic Concilio duo Curatores ab Imperatore constituti interfuere, Leonas, qui antea Quæstor fuerat, vir nobilitate natalium, & prudentia spectabilis, at Anomeis addictus, & Lauricius, copiarum in Isauria Tribunus, nam hæc Provincia, in Imperii finibus sita, crebras Barbarorum incursiones aut repellebat, aut timebat. Leonas in Concilio animos Patrum moderari iussus, Lauricius, si opus esset, armatorum manus suppeditare. Notarii etiam advocati fuerant, qui Acta Concilii, id est, excepta loquentium verba, notis exprimerent; hæc posterioribus temporibus in Collectione Sabini Episcopi Heracleensis in Thracia ex secta Macedonianorum legebantur. Episcopi hujus Concilii congregari cœperunt vigesima septima Septembris hujus anni 359. Eusebio, & Hypatio Consulatum gerentibus. Leonas omnes exhortabatur, ut
jam,

jam, quæ vellent, in medium afferrent; responderunt Episcopi nullam quæstionem agitari posse, antequam absentes advenissent; erant autem absentes Macedonius Constantinopolitanus, Basilius An-
 cyranus, & non nulli alii, qui, ne accusarentur, timebant; Macedonius morbum fingebat; Patrophilus in suburbiis Seleuciæ manserat, infirmitatem oculorum obtendens; aliis aliæ erant excusationes. Leonas etiam in quorundam absentia quæstionem proponi debere arbitrabatur, sed Episcopis aliud, quod prætexerent, occurrit, nempe de nulla quæstione se acturos, nisi prius vita eorum, qui accusati fuissent, examinaretur; sub his accusatis Cyrillum Jerosolymitanum, Eustathium Sebastenum, & quosdam alios indicare volebant. Cyrillus, ab A-
 cacio Cæsariensi, ut diximus, depositus, cuidam Concilio Melitinæ in Armenia interfuerat, quo Eustathius depositus est; hujus Concilii Decretis suffragari detrectaverat S. Cyrillus cum Eustathio, & Elpidio Satalesio. Hic Episcopi animis dividi cœpere, aliquibus volentibus, ut primo accusationes examini subjicerentur, aliis postulantibus, ut ante omnia de quæstione fidei ageretur. Mandata Imperatoris a se invicem discrepantia contentionem exasperarunt, dum pars utraque Epistolas exhibebat, jam ab una, jam ab
 ab

Sæculum IV.
 A. C. 359.

Sup. XIII.
 §. 48.

Sozom. IV.
 c. 25. Basil.
 ep. 74. p. 875

Sæculum IV. ab altera materia initium duci jubentes; ex hac lite inter Acacianos, & Semi-Arianos apertum schisma exortum, & Concilium in duas partes abiit.

*Sup. §. 6.
Hil. ad
Const. 1.*

DIVISIO
Semi-Arianorum, & Acacianorum.

*Hilar. ad
Const. 1.
p. 292. Socr.
ll. c. 39.*

Tandem a quæstione fidei coeptum. Acaciani, seu Anomei palam Symbolum Nicænum rejiciebant, non obscure indicantes, novam condendam esse fidei formulam; at alii numero potiores Symbolum Nicænum in omnibus reliquis recipiebant, sola voce, consubstantialis, excepta. Anomei vocem, Substantia, horrebant, & pro Regula formulam Sirmii a Marco Arethusano vigesima secunda Maji compositam ponebant; quidquid proferebant, bonorum aures horrenda impietate offendebat; nihil Dei substantiæ posse esse simile, nec ullam in Deo possibilem esse generationem. Jesum Christum esse Creaturam, cujus Creatio pro generatione divina a rudibus haberetur. Ex nihilo productum esse, ex quo sequeretur, nec filium esse, nec Deo similem. Ex quodam sermone, Antiochiæ ab Episcopo Eudoxio pronuntiato, publice prælecta sunt verba sequentia: *Deus erat, quod est. Non erat Pater, quia non habebat Filium; nam ut haberet Filium, necesse fuisset, ut etiam haberet uxorem; & cœtera, quæ in S. Hilario legi possunt, ipse enim horrescens has blasphemias, quas suis auribus audierat, refert. Nec mirandi*

mirandi locus est, quod ad hanc lectio-
nem in Concilio ingens secutus tumultus
aurium usum interceperit. Cum
disputatio usque ad noctem durasset, Sil-
vanus Tarsensis altiori voce exclamavit;
novam fidei expositionem non esse con-
dendam, sed illam, quæ in Concilio An-
tiocheno Dedicacionis publicata fuisset,
servandam. Hæc ipso loquente, Aca-
ciani discessere; qui contrariæ erant par-
tis formulam Antiochenam protulere,
quæ prælecta est; atque hæc in prima
Concilii Sessione acta sunt.

Postera luce iidem in Ecclesia Seleu-
ciæ congregati, januis clausis, formulam
heri prælectam sua manu confirmarunt;
loco quorundam absentium Lectores, &
Diaconi, potestate ad id accepta, sub-
scripsere. Interim Acacius, & Sectato-
res ejus de ista agendi ratione, & sub-
scriptione, ostiis clausis facta, quereba-
tur, quæcunque occulte fierent, suspe-
cta esse debere; ergo illa die vigesima
octava Sept. contra vim, quam suis Se-
ctoribus illatam dicebat, protestatio-
nem scripsit; atque hanc tanquam præ-
fationem præposuit novæ fidei formulæ,
quam, ut publicaret, paratam tenebat,
prius Leonæ, & Lauricio communica-
tam. Hac die ultra nihil actum.

Sæculum IV.
A. C. 359.

Socr. II.
c. 40.

§. XVI.